

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvad det er for en medarbejder, hr. Mogens Lykketoft refererer til. Det eneste, jeg har kendskab til, er, at der har været en diskussion om udsagn fra en dansk tolk, og efter det, jeg har fået oplyst, har auditørkorpset i lyset af de nye oplysninger, der er kommet frem, iværksat en undersøgelse af det forhold.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg er nødt til at spørge statsministeren om to ting: Da den her tolk rapporterede til sine fortællinger, blev statsministeren eller regeringen da orienteret om påstandene på daværende tidspunkt?

Det andet spørgsmål er: Er statsministeren enig i de folkeretsjurister, der siger, at man selv som stat krænker Genèvekonventionerne, sådan som statsministeren har forsikret dette Folketing om at vi ikke ville gøre, når vi udsendte soldater til Afghanistan, hvis man udleverer fanger til nogle, som man ikke kan påvise har evne og vilje til at overholde dem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne slå fast, at det er fuldstændig fast dansk politik, at Danmark ikke udleverer tilbageholdte i situationer, hvor der er risiko for, at de pågældende kan blive udsat for tortur eller mishandling. Det følger også af vores konventionsmæssige forpligtelser.

Med hensyn til, hvornår disse påstande er kommet til regeringens kendskab, kan jeg sige, at i forhold til påstandene om mishandling af de 31 tilbageholdte, som Danmark overlod til amerikanerne, iværksatte regeringen undersøgelser af de påstande, straks regeringen blev bekendt med det i forbindelse med en journalists interview af den tidligere styrkechef, Frank Lissner, den 7. september 2005.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Kl. 13.15

Villy Søvndal (SF):

Hvis der var tale om en retssag, kunne man sige, at statsministeren står over for et væld af bevismateriale: aviser, der hele vejen i januar og februar skriver om tortur, Amnesty International, der henvender sig den 1. februar til regeringen. Så kommer den Guldbrendsenfilm, hvor fire uafhængigt af hinanden bekræfter, at der har

været tortur: danske soldater, amerikanske soldater, tolken, som blev nævnt i hr. Mogens Lykketofts spørgsmål, og endelig afghanerne selv. Så kommer der videre ti amerikanske forhørsledere, der bekræfter det samme billede, og i den her uge i det tyske dagblad Stern er der en gennemgang af, at tyske soldater også udøver tortur i Kandaharlejren.

Er det virkelig klogt af statsministeren at benægte samtlige kendsgerninger i den her sag? Det er jo uholdbart, for på et eller andet tidspunkt i den her sag indhenter virkeligheden statsministeren. Jeg forstår ikke, at man ikke godt vil have det her undersøgt til bunds. Hvad er det, statsministeren er så bange for i den her sag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er aldeles ikke bange for noget. Jeg skal holde mig til sandheden, og sandheden er, at vi må forholde os til, hvordan virkelighedens verden så ud i foråret 2002, hvor den her sag udspringer sig, og der er det altså en kendsgerning – og det er det, der også gives udtryk for i redegørelsen fra regeringen – at regeringen ikke kendte til mishandling eller overgreb i Afghanistan, mens de danske styrker opererede der.

Det er den skinbarlige sandhed, og den holder jeg mig selvfølgelig til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1794

2) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre sig bedre klarhed over, hvad der faktisk er sket med tilfangetagne i Afghanistan?«

Villy Søvndal (SF):

Hvis man anerkender statsministerens udsagn, nemlig at regeringen ikke vidste noget, på trods af at de nævnte aviser skrev om det, på trods af at medierne berettede om det, på trods af at Amnesty International skrev til regeringen, og at regeringen så valgte at sige, at den – på trods af alt det – ingenting vidste, så står vi i en situation, hvor vi har en, undskyld udtrykket, uduelig regering med hensyn til at håndtere den her type af sager. Hvis man ikke engang forstår det, når aviserne skriver om det, hvis man ikke engang forstår det, når humanitære organisationer be-